

Utsikt af Sveaborg,

väldet, för den händelse Ryssland skulle sätta tillräckliga krafter i gång i afsikt att underlägga sig det, och känslan här af var icke utan inflytande på många af de män, hvilka det 1808 tillkom att afvisa det ryska anfallet.

* * *

En af de statsinrättningar i Finland, åt hvilken synnerlig omsorg måste ägnas under denna tid, var naturligtvis försvarsväsendet, och det förbättrades äfven, så långt tillgångarna räckte.

Med undantag af i Österbotten var indelningsverket genomfördt i hela Finland, då kriget utbröt år 1700. Af indelta trupper uppställde Finland, Österbotten medräknadt, 7 regementen till fots och 3 till häst med 7,333 man af det förra och 3,000 af det senare slaget, men såsom vi redan funnit, räckte desse icke långt, utan tremänningsregementen och dubbling kommo till uppsättning, och slutligen tog man dessutom sin tillflykt till allmänt uppbåd. Vid fredsslutet funnos knappa två tusental man kvar af de många gånger omsatta trupperna, och regeringen måste skicka svenskt och tyskt manskap öfver till Finland för att utfylla regementena. Det dröjde emellertid länge, innan dessa kunde blifva fulltaliga, och ännu längre, innan deras materiella utrustning blef något så när mönstergill.

Med de genom frederna i Nystad och Åbo till Ryssland afträdde landsdelarna gingo större delen af Viborgs infanteri- och Karelens kavalleriregimenten samt en liten del af Savolaks infanteriregemente förlorade. Under kriget 1788—90 uppsattes en ny, Kajana bataljon, och 1791 förändrades större delen af kavalleriet till infanteri och tilldelades såsom rusthålls- eller jägarbataljoner närmast förlagda regementen.